

Dubai - spoj apsurdna i vrhunskog ukusa

Svjetska putnica i najljepša plavuša među londonskim odvjetnicama Ivana Zovko, jedva je dočekala putovanje u Dubai. Od njenih visokih štikli i plavih uvojaka, šaicima se zavrtjelo u glavi. Bog zna kakav im je ugovor podvalila

Lagala bih kad bih rekla da nisam bila luda od uzbuđenja kada mi je šefica javila: "Ivana, imaš dva sata za pakiranje kofera i printanje nacrtu ugovora -večeras letiš za Dubai!" U tom me trenutku nije, kao razumnu i odgovornu londonsku odvjetnicu, oblio hladan znoj, niti su mi se ozbiljna pitanja rojila po glavi. Istina je da sam trebala umirati od straha, jer nikada nisam sama odradila ugovor od 300 stranica, a čekali su me i stresni pregovori u prostorijama punim testosterona. Potpuno sam zaboravila da ću raditi 12 sati dnevno i da neće biti vremena za zabavu...

Sav moj razum nestao je u sanjarenju o suncu daleko od londonske kiše, u izboru kostima za sastanke, haljinica za izlaske, kvaliteti business class-a. Jako je važno da je business class dobar, što znači da je vaša avionska stolica dovoljna prostrana i da se može spustiti u položaj kreveta - ured i spavaća soba u jednom (da, mi odvjetnici radimo i u avionu - katastrofa, znam). Osim toga, nije fora pojaviti se na pregovorima s podbuhlim očima i mozgom koji se na mahove isključuje od umora. Tu je i jedan sasvim mali fetiš - aerodromski šoping - npr. torbice Furla uvijek se mogu naći za 100-250 eura i to ne na sniženju (ne šalim se)! A tek one super poklon toaletne torbice u avionu, moj vlastiti konobar, hotel sa 5 zvjezdica u kojemu ću odsjesti. I naravno saznanje da je sve na račun firme. Jupiiiiiii!

I evo me tjedan dana kasnije. Vratila sam se u London mrtva umorna, ali puna dojmova iz grada u kojemu možete kupiti svoj otok, ali ne smijete ljubiti dečka na ulici. Grad gdje je plahta odjevni predmet, a ispod nje vire Bally i Manolo Blahnik cipelice. Grad u kojemu je sve na granici apsurdna i ukusa, ali i nepresušni izvor zabave.

Meka za šoppingholičar(k)e

Dubai je meka za crème de la crème šoppingholičare! Hoćeš jezero - šaik ga napravi. Hoćeš zimu - eto ti Mall of Emirates šoping centar sa izgrađenim skijalištem. Hoćeš valove - vodeni park ispred hotela i mašina koja ih proizvodi. Hoćeš Gucci torbicu -

nude se prave i lažnjaci, obje verzije najjeftinije na svijetu (osim što je nekada teško raspoznati koja je prava). Tamo je Fendi marka namještaja, a cijele hotele oprema Dior. Ali kao i sve u Dubaiu, izgled vara. Osim ako nemate love za Bugatti, otoke, kuće ili dijamante koji su, vjerovali ili ne, također u ponudi duty free-a u avionu, velika je šansa da se jedna modno osviještena žena neće vratiti kući punih kofera. OK, osim kozmetike, i ako nije te sreće da voli šljokice i odgovara joj jedina ponuđena veličina - sisati i guzati medium! Mislim da arapi imaju urođeni problem sa usklađivanjem boja, pa je možda to razlog zašto su nametnute bijela i crna boja za tradicionalne odore. Ostavljam vama da sami prosudite.

Ono što ne smijete propustiti su masaže, pedikure, manikure i ostali „pampering“ tretmani jer su cijene više nego prihvatljive, a usluga vrhunška. Osim toga, u ovom gradu vam ne može biti dosadno. To je jedna velika autocesta sa ogromnim zgradama koje se natječu u veličini, osvjetljenju, luksuzu i brzini kojom su izgrađene. Nastaju jezera, umjetne rijeke i otoci, sve je klimatizirano pa čak i autobusne stanice. Ali zaboravite na javni prijevoz - ovdje se ili unajmljuje auto, ili se uzima taksi. Ali bez brige - uz zaista prihvatljive cijene (jeftinije nego u Zagrebu), to je definitivno bolja verzija od ponuđenog busa.

Plavuša za devu

Nije to neka velika novost -plavuše su u Dubaiju atrakcija, pa čak i u ovoj mojoj tridesetogodišnjoj verziji. Ali nije Dubai kao Italija gdje su momci neugodni na ugodan način. S druge strane, nije baš niti istina da vas još uvijek gledaju kao robu i pitaju se koliko deva vrijedite (valjda)!? Ipak, pazite da vam se ne bi dogodilo što i meni.

Mjesto radnje - Bar Asia na vrhu Ruffles hotela (toplo preporučam). Dolazi plavuša u zelenoj haljini s aktovkom i samouvjerenom domaršira do čuvara restorana ispred kojega u redu čeka 20 ljudi (ja da čekam, ma dajte molim vas, nema šanse). Naravno, zamolila sam da me puste preko reda jer su mi poslovni partneri već stigli (ok, kasnila sam jer nakon cijelog dana provedenog u uredu direktno sa aviona, ne mogu među ljude bez tuša!) Problem. U Dubaiju trebate rezervaciju za sve bolje restorane, barove i klubove, i ne prolazi molećivi pogled, dobar izgled, ili „do you know who I am“ prijetnja. Ja se naravno nisam mogla sjetiti prezimena niti jednog klijenta koji je već bio u baru, jer sam ih sve upoznala taj dan.

Razlog je što se u Velikoj Britaniji i Americi u poslovnom svijetu oslovljavate osobnim imenom, a ne prezimenom.

Da stvar bude gora, počela sam objašnjavati kako sam svoje „poslovne partnere“ upoznala u Fairmont hotelu (tamo su se održavali preliminarni pregovori). Sve mi je bilo jasno kada mi je čuvar uputio jedan nepovjerljivi pogled s „how you doin“ primjesama, nazvao konobara u baru, detaljno me opisao i upitao da li mu je netko

najavio da trebam doći. Tip je mislio da sam escort dama na tajnom zadatku! Nakon podužeg objašnjavanja, vađenja vizitke, i poziva zabrinutog klijenta jer sam debelo kasnila, dobila sam ispriku i ipak ušla preko reda. Još smo dobili i bocu šampanjca na račun kuće za ispriku - pobjeda.

Poruka priče - ne budite naivne. Ipak je to arapski svijet, i iako je Dubai izuzetno siguran i zapadnjački orijentiran grad, nemojte same (sa ili bez zlatnih pramenova) vrludati po predvorjima hotela, restorana i barova. Nikada ne znate tko ima devu viška.

Vrućina, vlaga i gastarbajteri

Klima - super je stvar što je u Dubaiju oko 25- 30 °C zimi (6 mjeseci), a loše je što je ljeta prosječno 50°C u hladu, uz vlagu koju ne možete zamisliti. Nema šanse da se prošetate 500 metara, već uzimate taksi. Nema tu ravnjanja kose jer je nakon 10 minuta kovrčava na sve moguće neukrotive načine, i masna do večeri.

U Ujedinjenim Arapskim Emiratima živi samo 15% domaćeg stanovništva. Svi su ostali stranci koji su podijeljeni u dvije skupine - zapadno euroljani, amerikanci i poneki australac kao poslovna krema, te indijci, pakistanci, južno-azijati, kinezi - kao radnici niže klase. Stranici koji ovdje rade kao taksisti i građevinari, vozači, perači prozora, sobarice i sluškinje su najbrojniji i rade kao robovi za nekih 1000 dirhama mjesečno (cca 1200 kuna). Na gradilištima je najgore - radnici žive u barakama po 6 u sobi, rade na 40 - 50°C po 12 sati na dan. Njih nećete vidati po šoping centrima, hotelima, barovima. To je rezervirano za poslovnjake. Jedna stvar je svima zajednička - život u Dubaiju je bolji nego mjesto od kuda su došli.

Poput života na Marsu

Stereotipi o arapima iz Dubaija - ja to vidim ovako - istina je da ne kupuju ništa što ne vrijedi barem troznamenkastu cifru u američkim dolarima (uključujući novčanike). Mogu imati do 4 žene ako si ih mogu priuštiti. Dobivaju od države na poklon komad zemlje kada se ožene, i stvarno su svi neizmjereno bogati. Tradicionalno obučenog arapina možete vidjeti samo u dućanima A klase, hotelskim lobijima, na aerodromu kao osoblje. Visoki su i nekako otmjeni, promatraju žene sa poštovanjem (dobro možda planiraju kako da ih otmu, ali to ne znam). Pozdrave, pridrže lift, ne fučkaju za vama, ne dosađuju vam u baru pijani, i definitivno vam neće prići. Ustvari su skoro pa neprimjetni. Kao Englezi koji vole nositi bijelo!

A sto se tiče arapskih žena - skoro pa da nisam vidjela niti jednu ženu zamotanu u burku ili sa hidžabom. Sve same crno-smeđe kockice (čitaj Fendi). Dotjerane su sve do cirkona na noktima, s malo pretjeranom šminkom, ali izuzetno zgodne i atraktivne. Ipak, izgleda da je sve to naznaka crne stvarnosti za većinu žena tradicionalnih arapa. Iako ispod burki nose Yves Saint Laurent ili Chanel, dijamante i Rolex, svezane su za

kuću, obitelj, ne rade i nigdje ne izlaze ili putuju bez muža. Sav taj luksuz "and no where to go". Sve mi se to činilo pomalo tužno.

Zaključna riječ - moram priznati da sam bez obzira na nesnosne vrućine, posao, i nedostatak šopinga, u Dubaiju stvarno uživala. Zaista predstavlja bijeg od realnosti, nešto potpuno drugačije, glamurozno, zabavno, neponovljivo. Usred pustinje je stvoren velegrad lažnjak s elementima Londona, New York-a, Singapura, Las Vegasa. Kao grad sastavljen od lego kockica. Mislim da će tako jednog dana izgledati život na Marsu.